

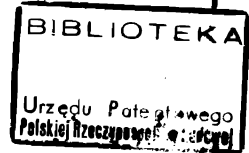
20 maja 1930 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B21c 47/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11684.

Hugo Brüninghaus
(Barmen-Wichlinghausen, Niemcy).

Kl. 7 d z
7d 21/00

Sposób zwijania drutu w zwoje.

Zgłoszono 3 września 1928 r.
Udzielono 24 lutego 1930 r.

Wynalazek dotyczy sposobu zwijania drutu w zwoje, które mają np. zastosowanie w przyrządach do napinania drutu. Chodzi przytem głównie o to, aby zwój o kształcie płaskim tak nawinać, ażeby drut z leżącego, np. na ziemi lub w skrzyni zwoju, mógł się swobodnie odwijać od wewnątrz, nie motając się. Osiąga się to według wynalazku w ten sposób, że drut zostaje nawijany po linii śrubowej o dużym kącie nachylenia tam i zpowrotem, a otrzymany zwój ściska się do żądanej szerokości.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony na rysunku, na którym fig. 1 pokazuje schematycznie nawijarkę drutu; fig. 2 — nawinięty zwój o kształcie szerokim i fig. 3 — zwój ten, ściśnięty płasko.

Nawijarka według fig. 1 składa się z osadzonego w łożyskach *a* wału *b*, na który z jednej strony nałożone jest koło pasowe *c*, a z drugiej strony — cewka *d* do nawijania zwoju drutu *e*. Cewka *d* posiada wysuwny krążek *f*, aby nawinięty gotowy zwój *e* można było zdjąć z cewki *d*.

Drut do nawijania pobiera się z obrotowo osadzonego krążka *g* i doprowadza przez uszko *h* do cewki *d*. Uszko *h* jest umieszczone na drążku wodzącym *i*, przesuwającym się tam i zpowrotem w łożyskach *k*. Przesuwanie drążka *i* tam i zpowrotem odbywa się według obranego prawidła przez całą szerokość cewki *e*, odpowiednio do napędu nawijarki.

Nawijanie następuje długimi lub płaskimi „powrotami”. Przez „powrót” ro-

zumie się przytem drogę drutu od jednej strony zwoju przez całą szerokość, aż do drugiej jego strony. Jeden taki „powrót” winien przynajmniej obejmować połowę obwodu zwoju.

W przedstawionym na fig. 2 zwoju przyjęto „powrót”, który wynosi $\frac{3}{4}$ jego obwodu. Drut biegnie wzdłuż linii 1, 2, 3... 20, przyczem oznaczony liniami pełnemi przechodzi po przedniej połowie zwoju, a liniami przerywanemi — po jego stronie tylnej. Gotowy, nawinięty na nawijarce i zdjęty z niej zwój poddany jest następnie stłoczeniu, np. do połowy szerokości (fig. 3).

W opisany sposób dają się nawijać zwoje o wadze 10 kg lub jeszcze większej. Szerokość ich w stanie gotowym wynosi zwykle $\frac{1}{3}$ do $\frac{1}{4}$ średnicy zwoju. Tego rodzaju zwoje można przesyłać bez specjal-

nego opakowania. Wystarczy zwykle owinięcie papierem lub płótnem.

Od znanego nawijania szpagatu opisanego nawijanie wyróżnia się tem, że sznurek nawijany zostaje warstwami, jednym „powrotem” obok drugiego.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób zwijania drutu w zwoje, z których odwija się on od wewnątrz, znamieny tem, że drut jest nawijany po linii śrubowej o dużym kącie nachylenia tam i zpowrotem, przyczem otrzymany zwój zostaje ściśnięty do żądanej szerokości.

Hugo Brüninghaus.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

